

29-08-2022

Det undrer mig, at en pensioneret lektor i dansk litteratur som René Rasmussen præsenterer sig som lektor i "videnskabsteori" - det vildleder læseren af bloggen Gylle til at tro, at han skulle udtale sig med en særlig videnskabsteoretisk vægt, skønt hans fagområder er krimier, digte og psykoanalyse. Vi har med andre ord at gøre med et blogindlæg, og det kunne have klædt ham med en ærlig varedeklaration fra begyndelsen af. Det højner heller ikke sagligheden, at samme emeritus åbenbart er på personfikseret togt imod dem, han ikke kan li' - senest da hans ringeagt for biodiversitetsforskeren Rasmus Ejrnæs blev præsenteret via Gylle i form af et tilsværtende personangreb med nøje udvalgte fotos, der havde til hensigt at dæmonisere forskeren som en "dobbelthovedet Janus". Gad vide hvordan dét højner litteraturhistorikerens saglighed sågar at anvende billedsiden til at fremstille en forsker som gemen og udspekuleret? I litteraturhistorikerens seneste blogindlæg er det mig, der har æren af at blive udstillet, og indlægget er lige så kendetegnet af emeritussens misvisende cherry-picking som det forrige. Hans spøjse optagethed af mit kamera har åbenlyst heller ikke saglighed som formål, men lad mig rydde den grundlæggende vildledning bort, at skønhed skulle hænge "sammen med" biodiversitet - det er selvfølgelig en misvisende fremstilling af, hvad jeg og andre har tilkendegivet, når vi glæder os over skønheden i en mere mangfoldig og varieret natur. Mon ikke det er en ret ordinær konstatering, de fleste deler, at en farverig blomsterrigdom med masser af liv er skønnere end en pløjemark eller en nåletræsplantage? Og når nu vi ved, at store dyr kan bidrage til artsmangfoldigheden og levestedernes variation, er det næppe heller kontroversielt at bemærke, at rigere natur og større naturoplevelser går hånd i hånd. Men det kan man jo være uenig i - og andre har selvfølgelig ret til at sætte pris på de æstetiske værdier af al den førne, der ophober sig vidt og bredt i dansk natur med kvælende konsekvenser for biodiversiteten, fordi der mangler masser af helårsgræssende dyr. Men at litteratens uvedkommende tanker om jordskælv og græshoppesværme skulle være relevante for dansk natur og et dansk natursyn, er helt på månen. Det er selvfølgelig hensigten at modstille disse fænomener til et romantiseret natursyn, som han gerne vil pådutte mig - men åbenbart har han ikke læst eller forstået, hvad jeg skriver om vigtigheden af naturlige processer, herunder død og kaos, hvorfor stråmanden er pjat og plat. Lødigere bliver det heller ikke af, at litteraturhistorikereren frygter flere "parkeringspladser og toiletter", som han mener skal oprettes i tilknytning til naturnationalparkerne og til gene for naboer, "måske tilmed lige uden for deres baghave". Seriøst? Den bekymring forekommer mig nu at være i den fjollede og useriøse afdeling af naturdebattens temaer. Jeg tager til gengæld gerne for 117. gang en grundigere debat om betydningen af store dyr og nødvendigheden af ydre hegn omkring store naturarealer - den slags fungerer dog bedst udenfor blogger-universet, f.eks. til et debatarrangement, hvor vi begge har god tid til at forklare os og undgå misforståelser. Og så slipper jeg for billeder, der har til hensigt at afbilde folk som gemene slyngler, og der bliver rum og plads til en konstruktiv samtale.

...

Bedste hilsner

Rune

F O R L A G E T D A N A

Jegstrupvænget 23

8310 Tranbjerg J, Danmark